

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o ochronie przyrody.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Krzysztofa Tuduja.

(-) Konrad Berkowicz; (-) Karina Anna Bosak; (-) Krzysztof Bosak; (-) Bronisław Foltyn; (-) Marek Jakubiak; (-) Sławomir Mentzen; (-) Krzysztof Mulawa; (-) Bartłomiej Pejo; (-) Grzegorz Płaczek; (-) Michał Połuboczek; (-) Jarosław Sachajko; (-) Krzysztof Szymański; (-) Krzysztof Tuduj; (-) Witold Tumanowicz; (-) Michał Wawer; (-) Ryszard Wilk; (-) Przemysław Wipler; (-) Andrzej Tomasz Zapałowski.

U S T A W A

z dnia ... 2026 r.

o zmianie ustawy o ochronie przyrody

Art. 1. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2026 r. poz. 13) w art. 92 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Stanowisko Głównego Konserwatora Przyrody może zajmować osoba, która:

- 1) jest obywatelem polskim;
- 2) korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) posiada tytuł zawodowy magistra lub magistra inżyniera lub równorzędny, uzyskany na kierunku studiów: biologia, leśnictwo, ochrona środowiska albo innym kierunku związanym z ochroną przyrody lub środowiska;
- 5) posiada co najmniej 3-letnie udokumentowane doświadczenie zawodowe w pracy na stanowisku związanym z ukończonym kierunkiem studiów.”.

Art. 2. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska, powołuje na stanowisko Głównego Konserwatora Przyrody, w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie ustawy, osobę spełniającą wymagania, o których mowa w art. 92 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania ustawy oraz rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

Główny Konserwator Przyrody jest powoływany i odwoływany przez Prezesa Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska, do wykonywania zadań organu administracji rządowej w zakresie ochrony przyrody.

Celem przedmiotowej nowelizacji jest określenie w ustawie wymagań kwalifikacyjnych, jakie powinna spełniać osoba pełniąca funkcję Głównego Konserwatora Przyrody, dla zapewnienia właściwej realizacji zadań państwa w tym zakresie. W aktualnym stanie prawnym brak jest tego rodzaju przepisów, co w konsekwencji może prowadzić do powołania na to stanowisko osoby nieposiadającej odpowiednich kompetencji i przygotowania merytorycznego. Co istotne, ustawa o ochronie przyrody przewiduje określenie kwalifikacji, z uwzględnieniem wykształcenia i stażu pracy, jakie powinni spełniać pracownicy zatrudnieni na poszczególnych stanowiskach w Służbach Parków Narodowych i Parków Krajobrazowych, nie określając przy tym kwalifikacji dla Głównego Konserwatora Przyrody, który pełni o wiele bardziej doniosłą rolę w realizacji zadań państwa związanych z ochroną przyrody.

Analogiczne rozwiązania obowiązują jednocześnie na gruncie innych ustaw w odniesieniu np. do Głównego Geodety Kraju (art. 6b ust. 3 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne), Głównego Lekarza Weterynarii (art. 6 ust. 5a ustawy o inspekcji weterynaryjnej), Głównego Inspektora Sanitarnego (art. 8 ust. 6 ustawy o państwowej inspekcji sanitarnej).

2. Przewidywane skutki prawne w tym różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

1) Zawężenie kręgu kandydatów na stanowisko

Wprowadzenie ustawowych wymogów kwalifikacyjnych spowoduje ograniczenie kręgu osób mogących ubiegać się o stanowisko Głównego Konserwatora Przyrody do kandydatów posiadających odpowiednie wykształcenie kierunkowe oraz wymagane doświadczenie zawodowe. Rozwiązanie to wyeliminuje możliwość powołania osób nieposiadających merytorycznego przygotowania w zakresie ochrony przyrody.

2) Związanie organu powołującego przepisami ustawy

Organ właściwy do powołania Głównego Konserwatora Przyrody będzie zobowiązany do weryfikacji spełnienia przez kandydata ustawowych przesłanek.

3) Wzrost standardów merytorycznych wykonywania zadań

Ustawowe określenie wymagań kwalifikacyjnych przyczyni się do profesjonalizacji funkcji Głównego Konserwatora Przyrody oraz może wpłynąć na podniesienie jakości decyzji administracyjnych i działań podejmowanych w zakresie ochrony przyrody.

Zgodnie z art. 2 projektu Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska, powoła w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie ustawy, na stanowisko Głównego Konserwatora Przyrody, osobę spełniającą wymagania, o których mowa w art. 92 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1.

Projekt ustawy w art. 3 wskazuje, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projektowane rozwiązania są spójne z dotychczasowymi regulacjami pod kątem systemowym i terminologicznym, a także zgodne z Konstytucją RP, w tym z konstytucyjnym standardem ochrony wolności i praw.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe

Projekt ustawy wywoła pozytywne skutki społeczne. Osoby powoływane na stanowisko Głównego Konserwatora Przyrody będą posiadały odpowiednią wiedzę merytoryczną oraz doświadczenie zawodowe, co sprzyjać będzie właściwej realizacji zadań państwa w zakresie ochrony przyrody. Ochrona przyrody stanowi istotny element ogólnonarodowego dobra wspólnego i ma bezpośredni wpływ na jakość życia Polaków.

Projekt nie pociąga za sobą bezpośrednich skutków gospodarczych, natomiast właściwa realizacji zadań państwa w zakresie ochrony przyrody może długofalowo przyczynić się do wzrostu gospodarczego państwa i zasobności portfeli Polaków.

Projekt ustawy nie wywoła bezpośrednich skutków finansowych dla budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Właściwa realizacja zadań państwa w zakresie ochrony przyrody może w dłuższej perspektywie przyczynić się do wzrostu gospodarczego państwa i zasobności portfeli Polaków, przez co wpłynie pozytywnie na stan sektora finansów publicznych poprzez zwiększenie wpływów podatkowych do ww. budżetów.

4. Informacje dodatkowe

Projekt nie był poddawany formalnym konsultacjom społecznym.

Projekt nie zawiera przepisów określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej. Wdrożenie projektowanych przepisów nie spowoduje wzrostu obciążeń administracyjnych mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Projekt ustawy nie będzie miał bezpośredniego wpływu na działalność przedsiębiorców. Projekt ustawy jest zgodny z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, 1795, 1826).

Przedmiot projektu ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Osiągnięcie celu ustawy nie jest możliwe za pomocą innych środków.

Projekt nie zawiera przepisów regulacyjnych i nie określa wymogów dotyczących świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 334, z 2025 r. poz. 619).

Projektowana ustawa nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR)
projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Krzysztof Tuduj

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

W aktualnym stanie prawnym brak jest ustawowo określonych wymagań kwalifikacyjnych, jakie powinna spełniać osoba pełniącą funkcję Głównego Konserwatora Przyrody. W konsekwencji może to prowadzić do powołania na to stanowisko osoby nieposiadającej odpowiednich kompetencji i przygotowania merytorycznego.

Celem przedmiotowej nowelizacji jest określenie w ustawie wymagań kwalifikacyjnych, z uwzględnieniem wykształcenia i stażu pracy, jakie musi spełniać osoba powoływana na stanowisko Głównego Konserwatora Przyrody, dla zapewnienia właściwej realizacji zadań państwa w tym zakresie.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

- **Nie**

Nie ma możliwości podjęcia działań alternatywnych. Przedmiot ustawy dotyczy określenia wymogów formalnych, jakie musi spełnić osoba powoływana na stanowisko Głównego Konserwatora Przyrody.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Bezpośrednim skutkiem wejścia w życie projektowanej nowelizacji będzie określenie wymogów formalnych, jakie musi spełnić osoba powoływana na stanowisko Głównego Konserwatora Przyrody. Wymogi te określone będą w dodawanym do art. 93 ust. 3, o czym stanowi art. 1 projektu ustawy.

Zgodnie z art. 2 projektu ustawy Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska, powoła w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie ustawy, na

stanowisko Głównego Konserwatora Przyrody, osobę spełniającą wymagania, o których mowa w art. 92 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1.

Projekt ustawy określa w art. 3, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projektowane rozwiązania są spójne z dotychczasowymi regulacjami pod kątem systemowym i terminologicznym. Projektowane rozwiązania są zgodne z Konstytucją RP, w tym z konstytucyjnym standardem ochrony wolności i praw. Przedmiot projektu ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Projekt ustawy wywoła pozytywne skutki społeczne. Osoby powoływane na stanowisko Głównego Konserwatora Przyrody będą posiadały odpowiednią wiedzę merytoryczną oraz doświadczenie zawodowe, co sprzyjać będzie właściwej realizacji zadań państwa w zakresie ochrony przyrody. Ochrona przyrody stanowi istotny element ogólnonarodowego dobra wspólnego i ma bezpośredni wpływ na jakość życia Polaków.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Projekt nie pociąga za sobą bezpośrednich skutków gospodarczych, natomiast właściwa realizacja zadań państwa w zakresie ochrony przyrody może długofalowo przyczynić się do wzrostu gospodarczego państwa i zasobności portfeli Polaków.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Projekt ustawy nie wywoła bezpośrednich skutków finansowych dla budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Właściwa realizacja zadań państwa w zakresie ochrony przyrody może w dłuższej perspektywie przyczynić się do wzrostu gospodarczego państwa i zasobności portfeli Polaków, przez co wpłynie pozytywnie na stan sektora finansów publicznych poprzez zwiększenie wpływów podatkowych do ww. budżetów.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

- **Nie**

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

- Nie

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

- Nie

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

- Nie

Warszawa, 13 marca 2026 r.

BEOS-WPEiM-514/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. ... SPS-III.020.57.9.2026
Data wpływu ... 13. III. 2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Krzysztof Tuđuj)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

W art. 1 projektu przewidziana jest zmiana ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody¹ (dalej: ustawa o ochronie przyrody) polegająca na dodaniu ust. 3 w art. 92. W przepisie tym określono wymogi, jakie musi spełniać osoba zajmująca stanowisko Głównego Konserwatora Przyrody. Stanowisko to będzie mogła zajmować osoba, która: 1) jest obywatelem polskim; 2) korzysta z pełni praw publicznych; 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe; 4) posiada tytuł zawodowy magistra lub magistra inżyniera lub równorzędnym, uzyskany na kierunku studiów: biologia, leśnictwo, ochrona środowiska albo innym kierunku związanym z ochroną przyrody lub środowiska; 5) posiada co najmniej 3-letnie udokumentowane doświadczenie zawodowe w pracy na stanowisku związanym z ukończonym kierunkiem studiów.

Ponadto w projekcie zawarto art. 2, zgodnie z którym Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska, ma powołać na stanowisko Głównego Konserwatora Przyrody, w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie ustawy, osobę spełniającą wymagania, o których mowa w dodawanym art. 92 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody.

Proponowana ustawa miałaby wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹ Dz. U. z 2026 r. poz. 13.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Z uwagi na dodawany w ustawie o ochronie przyrody art. 92 ust. 3 pkt 1 należy uwzględnić art. 45 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE).

Zgodnie z art. 45 TfUE zapewnia się swobodę przepływu pracowników wewnątrz UE. Swoboda ta obejmuje zniesienie wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową między pracownikami państw członkowskich w zakresie zatrudnienia, wynagrodzenia i innych warunków pracy. Z zastrzeżeniem ograniczeń uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego i zdrowia publicznego, swoboda ta obejmuje w szczególności prawo ubiegania się o rzeczywiście oferowane miejsca pracy. Postanowienia art. 45 TfUE nie mają zastosowania do zatrudnienia w administracji publicznej.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

W projekcie przewidziano, że stanowisko Głównego Konserwatora Przyrody będzie mogła zajmować osoba, która jest obywatelem polskim (proponowany art. 92 ust. 3 pkt 1 ustawy o ochronie przyrody). Przepis ten wymaga oceny co do zgodności z art. 45 TfUE dotyczącym swobody przepływu pracowników wewnątrz UE.

Zasada swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii obejmuje zniesienie wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową między pracownikami państw członkowskich w zakresie zatrudnienia. Postanowienia art. 45 TfUE nie mają jednak zastosowania do zatrudnienia w administracji publicznej (art. 45 ust. 4 TfUE). Wyłączenie to ma charakter wyjątku, nie można więc traktować go rozszerzająco. Jego treść, wraz z pojęciem „administracja publiczna”, była przedmiotem orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej: Trybunał)².

Trybunał stwierdził, że pojęcie administracji publicznej w rozumieniu przepisów TfUE należy interpretować i stosować jednolicie w całej Unii i w związku z tym nie może być w pełni pozostawione uznaniu państw członkowskich. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału art. 45 ust. 4 TfUE ma zastosowanie tylko do stanowisk, które są związane z bezpośrednim lub pośrednim udziałem w wykonywaniu władzy powierzonej przez prawo publiczne oraz funkcji, które mają na celu ochronę ogólnych interesów państwa lub władz publicznych i wymagają zatem od osób dysponujących tymi uprawnieniami istnienia szczególnego relacji solidarności z państwem oraz

² Zob. m.in. wyroki Trybunału: z 17 grudnia 1980 r. w sprawie *Komisja przeciwko Belgii*, 149/79, ECLI:EU:C:1980:297, pkt 10, 12, 18 i 19; z 16 czerwca 1987 r. w sprawie *Komisja przeciwko Włochom*, 225/85, ECLI:EU:C:1987:284, pkt 7; z 2 lipca 1996 r. w sprawie *Komisja przeciwko Grecji*, C-290/94, ECLI:EU:C:1996:265, pkt 2; z 30 września 2003 r. w sprawie *Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española*, C-405/01, ECLI:EU:C:2003:515, pkt 40; z 10 września 2014 r. w sprawie *Haralambidis*, C-270/13, ECLI:EU:C:2014:2185, pkt 42-45; z 6 października 2015 r. w sprawie *Brouillard*, C-298/14, ECLI:EU:C:2015:652, pkt 30-32 oraz z 22 czerwca 2017 r. w sprawie *Bechtel*, C-20/16, ECLI:EU:C:2017:488, pkt 34 i 35.

wzajemności praw i obowiązków leżących u podstaw więzów obywatelstwa. Trybunał stoi na stanowisku, że art. 45 ust. 4 TfUE może być zastosowany, gdy wykonywanie uprawnień przyznanych przez prawo publiczne odbywa się regularnie i nie jest bardzo niewielką częścią prowadzonej aktywności. Wyłączenia określonego w art. 45 ust. 4 TfUE nie stosuje się natomiast do stanowisk, które podlegają wprowadzie państwu lub innym podmiotom prawa publicznego, jednak nie wiążą się ze współdziałaniem przy wykonywaniu zadań należących do administracji publicznej we właściwym znaczeniu.

Analizując proponowane przepisy, należy ocenić, czy w przypadku stanowiska Głównego Konserwatora Przyrody ma zastosowanie wyjątek z zakresu swobody przepływu pracowników w ramach UE, określony w art. 45 ust. 4 TfUE.

Zgodnie z art. 92 ustawy o ochronie przyrody minister właściwy do spraw środowiska wykonuje zadania organu administracji rządowej w zakresie ochrony przyrody przy pomocy Głównego Konserwatora Przyrody, będącego sekretarzem lub podsekretarzem stanu w urzędzie obsługującym tego ministra. Głównego Konserwatora Przyrody powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska. Mając to na względzie, należy uznać, że zajmowanie stanowiska Głównego Konserwatora Przyrody wymaga istnienia szczególnych relacji w stosunku do państwa, wynikających z więzów obywatelstwa. Pełnienie tej funkcji jest więc zatrudnieniem w administracji publicznej, spełniającym kryterium wyjątku przewidzianego w art. 45 ust. 4 TfUE.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że w analizowanym przypadku wymóg obywatelstwa polskiego jest usprawiedliwiony, zasada swobody przepływu pracowników nie ma zastosowania, a projektowany art. 92 ust. 3 pkt 1 ustawy o ochronie przyrody nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Autor:

Wojciech Miller
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/

Warszawa, 13 marca 2026 r.

BEOS-WPEiM-515/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III. 020. 57. 10. 2026
Data wpływu 13. III 2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Krzysztof Tuduj) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

W art. 1 projektu przewidziana jest zmiana ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody¹ (dalej: ustawa o ochronie przyrody) polegająca na dodaniu ust. 3 w art. 92. W przepisie tym określono wymogi, jakie musi spełniać osoba zajmująca stanowisko Głównego Konserwatora Przyrody. Stanowisko to będzie mogła zajmować osoba, która: 1) jest obywatelem polskim; 2) korzysta z pełni praw publicznych; 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe; 4) posiada tytuł zawodowy magistra lub magistra inżyniera lub równorzędny, uzyskany na kierunku studiów: biologia, leśnictwo, ochrona środowiska albo innym kierunku związanym z ochroną przyrody lub środowiska; 5) posiada co najmniej 3-letnie udokumentowane doświadczenie zawodowe w pracy na stanowisku związanym z ukończonym kierunkiem studiów.

Ponadto w projekcie zawarto art. 2, zgodnie z którym Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska, ma powołać na stanowisko Głównego Konserwatora Przyrody, w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie ustawy, osobę spełniającą wymagania, o których mowa w dodawanym art. 92 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów, które mają na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

¹ Dz. U. z 2026 r. poz. 13.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody **nie stanowi projektu ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

Wojciech Miller
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/